О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 21999

гр. София, 02.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 52 състав,** в закрито заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **6520** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание постъпила на 27.04.2026 г. чрез ССЕВ в КЗП, изпратена с писмо от 28.05.2026 г. и постъпила в съда на 01.06.2026 г. жалба от „Хит кредит“ ООД, [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. А. С. от САК срещу Заповед №201/27.03.2026 г. на Председателя на КЗП, с която на дружеството е забранено да прилага заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/, във връзка с чл.68г, ал.4, вр. чл.68в от ЗЗП, а именно дружеството да предоставя на потребителите невярна информация за размера на ГПР, посочена н СЕФ и договора за кредит, по-ниска от действителната. В жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на чл.68л, ал.5 ЗЗП предварително изпълнение на акта. Същото е обосновано с твърдения за настъпване на значителни и необратими имуществени вреди; фактическа невъзможност на незабавното изпълнение и оперативен хаос; репутационни вреди и риск за лицензионната дейност; липса на противопоставим обществен интерес по смисъла на чл.68л, ал.1 ЗЗП и вероятна основателност на жалбата.

От ответника е изпратено и заверено копие на административната преписка. Не е изразено становище по жалбата и направеното в нея искане за спиране.

Съдът, като прецени жалбата и изложеното в нея, във връзка с оспорения акт, приема следното по отношение на направеното искане за спиране на предварителното му изпълнение:

Оспореният в настоящото производство акт е издаден на основание чл.68л, ал.1, вр. чл.68в и чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1, предл. 1 от ЗЗП , като със същия на дружеството жалбоподател е забранено да прилага заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във връзка с чл.68г, ал.4, вр. чл.68в от ЗЗП, а именно дружеството да предоставя на потребителите невярна информация за размера на ГПР, посочена н СЕФ и договора за кредит, по-ниска от действителната. Разпоредбата на чл.68л, ал.5 ЗЗП предвижда, че мерките по ал.1 – 3, каквато е и процесната, подлежат на незабавно изпълнение независимо дали са обжалвани. Следователно, по отношение на процесния

акт по силата на закона е допуснато предварително изпълнение.
Искането за спиране е направено в срок и от надлежна страна - адресат на заповедта, за която е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед, издадена на основание чл. 68л, ал.1 ЗЗП е наличието на подадена жалба срещу самата заповед, каквато в случая е депозирана в срок. Видно от данните по делото заповедта е съобщена на дружеството на 22.04.2026 г., а жалбата е подадена чрез ССЕВ на 27.04.2026 г. С оглед изложеното съдът приема, че направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на същата е допустимо.
Разгледано по същество, настоящият съдебен състав приема, че същото е неоснователно.
При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал.1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Предвидено е, че изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства - такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Настъпването на вредата следва да е достатъчно вероятно и тя следва да е определена по вид и размер. Тъй като става въпрос за изключение от принцип, тълкуването на законовите предпоставки е само stricto sensu.
Искането за спиране на предварителното изпълнение на един административен акт е средство за защита срещу ефекта, който предварителното изпълнение има върху субективното право, чиято защита се търси в съда чрез оспорването на индивидуалния административен акт. Правната възможност съдът да спре допуснатото предварително изпълнение е именно, за да не се накърнят непропорционално права и законни интереси на адресата на акта и да не настъпят за него значителни и трудно поправими вреди.
Съдът намира, че в случая наведените от оспорващото дружество твърдения за настъпване на значителни и трудно поправими за него вреди не обосновават такъв извод. Настъпването на имуществени вреди е обосновано с твърдението, че преустановяването на действието на процесните клаузи ще го лиши от възможност да компенсира повишения риск от неплащане, което ще доведе до масивни финансови загуби, чийто размер не може да бъде възстановен от административния орган при евентуална отмяна на заповедта. Това твърдение, както и твърдението, че предварителното изпълнение и евентуалното публично оповестяване на практиката като нелоялна ще нанесе вреди върху имиджа на дружеството, до отлив на клиенти и до блокиране на достъпа до банково финансиране и кредитни линии, са преки последици от допуснатото предварително изпълнение на акта. С издаването му административният орган е целял да спре предоставянето на кредити от вида на процесния, което пък не е пречка дружеството да предоставя само обезпечени кредити или такива без приетата като нелоялна търговска практика клауза.

Твърдяната фактическа невъзможност за незабавно изпълнение на акта също не е основание за спиране на предварителното изпълнение. Въпрос на организация на дружеството е да реорганизира така дейността си, че да може да изпълни заповедта. Още повече, че от датата на узнаване за издаването и до настоящия момент е изтекъл значителен период от време, в който е могло и е следвало да предприеме съответните действия.
Що се отнася до твърдението за вероятната основателност на жалбата, същото не е сред предпоставките, които съдът следва да преценява при произнасянето си по искане за спиране.
Неоснователно е и твърдението за липса на противопоставим обществен интерес, доколкото не се застрашават живота и здравето на гражданите и не се засягат важни държавни интереси. Тъй като предварителното изпълнение е допуснато по силата на законова разпоредба, наличието на предпоставките, визирани в чл.60, ал.1 АПК, се презюмира и не подлежи на обсъждане и опровергаване в настоящето производство. В конкретния случай съдът приема, че след като е допуснатото по силата на закона, предварително изпълнение защитава обществения интерес, в тежест на жалбоподателя е да докаже наличие на негов интерес, противопоставим по значимост на обществения интерес. Такъв интерес в случая не се установи.
Предвид изложеното, настоящият състав намира, че жалбоподателят не е провел успешно доказване на посочените юридически факти, налагащи спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт.
При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, поради което същото следва да бъде отхвърлено.
Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Хит кредит“ ООД, [населено място] за спиране на допуснатото по силата на закона – чл.68л, ал.5 ЗЗП, предварително изпълнение на Заповед №201/27.03.2026 г. на Председателя на КЗП.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяването на страните, на които на основание чл.138, ал. 3 АПК да се изпрати препис от същото .

СЪДИЯ: